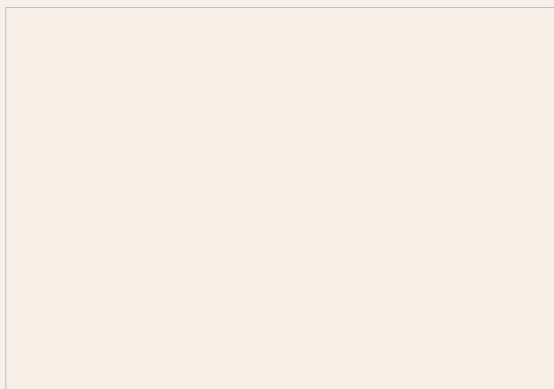

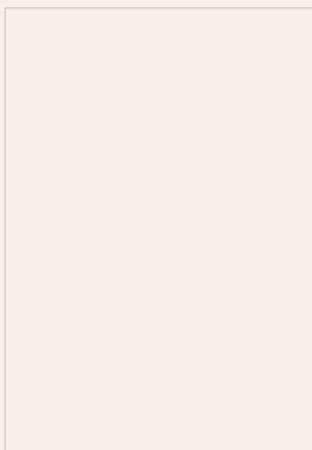
Od architektury k malířství

Prostor a architektura se stávají středem výtvarných snah akademického architekta Karla Stránského, který v Galerii 14 od 26. 3. do 30. 4. představí kolekci svých kreseb puzzuolou a pastelů.

Přesná architektonická kresba se v jeho podání uvolňuje a dostává nádech skicovitosti a malířštějšího podání. Tomu napomáhá samozřejmě i technika pastelu nebo puzzuoly, jež kresbě dodává na měkkosti a slohovosti, upomínající na veduty 18. a 19. století a romantické kresby autorů této doby.

Karel Stránský původně studoval architekturu u renomovaných profesorů Benše a Smetany na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Zabýval se designem a interiérovou tvorbou. Uskutečnil řadu realizací v architektuře v Čechách i v zahraničí. Působil také jako vedoucí oddělení interiérové tvorby na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze na Žižkově. Profesi architekta se věnoval několik desítek let, ale v současnosti se zabývá výhradně malbou a kreslením. Zachycuje českou krajinu v její malebnosti a barevnosti a přitom se nevyhýbá ani architektuře, ba naopak. Cyklus kreseb z Mělníka je toho důkazem, ať už motiv věže kostela sv. Petra a Pavla, zámek, Pražská brána, kostel sv. Ludmily, Václavská ulice nebo tolik známý soutok řek Vltavy a Labe, který ztvárnilo mnoho našich významných umělců od 19. století až po profesora Jiroudka. Zachycení dálek a hloubky prostoru mu umožňuje právě tato polabská krajina a Prachovské skály, kde s erudicí konstruktéra výkresu zasazuje jednotlivé skalní partie do krajiny. Kresby, jež si nás získají svou poezií a malebností, přesvědčivě potvrzují autorův smysl pro detail i dominantu. Secesní kolonáda v Mariánských Lázních, kde Stránský často a rád pobývá, nás zve k vycházce - dýchá z ní na nás atmosféra "la belle époque". Věže Hradčan se lehce zachvívají v oparu mraků a partie Malé Strany jsou snově rozmlžené v lehké kresbě, jež tolik upomíná na Oskara Kokoschku a další slavné tvůrce, kteří malovali Prahu. Autor svoji původně strohou kresbu postupně uvolňuje, změkčuje ji, až získává nádech bezprostřednosti. Maluje a kreslí zásadně v plenéru, všechny motivy přímo na místě. Je v tom něco klasického i staromódního, ale v dobrém slova smyslu. Vždyť kolik současných malířů si dnes dokáže stoupnout do ulic? Spontánnost Stránského kreseb v nás vyvolává pocit opravdovosti, hlubokého citu a souznění s umělcem i jeho náměty.

V lednu minulého roku představil Karel Stránský rozsáhlejší retrospektivní kolekci svých maleb a kreseb na výstavě v Jičíně. Dnes divákům nabízí nově vzniklé práce, které jsou potvrzením jeho prohlubujícího se zájmu o malbu a kresbu a dokladem výtvarného citu i umělecké invence.

